

LANDSKAPSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

Ny lagstiftning om beskattningsförfarande

1996-97

nr 5

Landskapstyrelsen föreslår att lagen om beskattningsförfarande (FFS 1557/95) skall antas som blankettlag och ersätta landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland (21/59). Också de bestämmelser som gäller beskattningsförfarandet och är på en lägre författningsnivå bringas i kraft i landskapet genom blankettlagen.

Lagen om beskattningsförfarande innehåller bland annat bestämmelser om skatteåret, skattetagarkommun, hemkommun, deklarationsskyldighet, skyldighet att lämna uppgifter som behövs för beskattningen, allmänna principer för verkställandet av beskattningen, användning av förskott till betalning av skatt och skatteansvar.

I lagförslaget har intagits särskilda bestämmelser om skötseln av förvaltningsuppgifter, skattetagarkommun, dubbelbeskattning, deklarationsskyldighet för i riket hemmahörande samfund och kostnaderna för verkställandet av kommunalbeskattningen.

Lagen skall tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1996.

Landskapstyrelsen har för avsikt att genom en överenskommelseförordning överföra de förvaltningsuppgifter som följer av lagen om beskattningsförfarande på de statliga skattemyndigheterna.

1. The first part of the paper is devoted to a discussion of the
theoretical aspects of the problem.

2. The second part of the paper is devoted to a discussion of the
experimental results.

3. The third part of the paper is devoted to a discussion of the
conclusions of the paper.

4. The fourth part of the paper is devoted to a discussion of the
conclusions of the paper.

5. The fifth part of the paper is devoted to a discussion of the
conclusions of the paper.

6. The sixth part of the paper is devoted to a discussion of the
conclusions of the paper.

7. The seventh part of the paper is devoted to a discussion of the
conclusions of the paper.

8. The eighth part of the paper is devoted to a discussion of the
conclusions of the paper.

9. The ninth part of the paper is devoted to a discussion of the
conclusions of the paper.

10. The tenth part of the paper is devoted to a discussion of the
conclusions of the paper.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget och utvärdering av nuläget

Genom antagandet av landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland (21/59) har sedan den 1 januari 1960 beskattningslagen (FFS 482/58) och beskattningsförordningen (FFS 530/59) tillämpats i landskapet. Beskattningslagen innehåller bland annat bestämmelser om vilka uppgifter som skall lämnas för beskattningen, fastställandet av den beskattningsbara inkomsten och om det sätt på vilket beskattningen skall verkställas.

I 4 § landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland anges att för verkställigheten och tillämpningen av lagen utfärdas sådan förordning som avses i 151 § 2 mom. beskattningslagen. Genom ikraftträdandet av förordningen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland (FFS 368/59), som utfärdats med stöd av 151 § 2 mom. beskattningslagen, har det ansetts att de förvaltningsuppgifter som anges i beskattningslagen och som skall handhas av landskapsstyrelsen har överförts på riksmyndigheter. Förfaringsättet var det vedertagna då och detsamma som tillämpades när landstinget år 1948 antog landskapslagen angående förskottsuppbörd av kommunalskatt och folkpensionspremie i landskapet Åland (26/48).

I riket har antagits en ny lagstiftning om beskattningsförfarandet. Genom ikraftträdandet av lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/95) den 1 januari 1996 upphävdes beskattningslagen (FFS 482/58) och sålunda har även de förordningar upphävts, t.ex. förordningen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland, som utfärdats med stöd av lagen. Bland annat verkställandet av kommunalbeskattningen åligger således för närvarande landskapsstyrelsen.

Landskapsstyrelsen anser att det varken är ekonomiskt försvarbart eller ändamålsenligt att landskapsstyrelsen plötsligt och utan att frågan kunnat utredas noggrant skall verkställa kommunalbeskattningen. Landskapsstyrelsen anser det ändamålsenligt att i detta skede överföra, på de statliga beskattningsmyndigheterna, de förvaltningsuppgifter som ankommer på landskapsstyrelsen enligt beskattningslagen och förhandlingar härom har förts med vederbörande myndigheter. I förhandlingarna har det framkommit att det förutsätts att lagstiftningen om beskattningsförfarandet i landskapet till väsentliga delar överensstämmer med motsvarande lagstiftning i riket för att samtycke till överförande av förvaltningsuppgifter skall kunna ges. Landskapsstyrelsen föreslår därför att den nya lagstiftningen i riket om beskattningsförfarande skall antas såsom blankettlag.

2. Förslagets verkningar i fråga om ekonomi, organisation och personal

2.1. Landskapets och kommunernas ekonomi

Det har inte utretts vilka kostnaderna skulle bli om landskapsstyrelsen verkställde kommunalbeskattningen, eftersom avsikten i detta skede har varit att överföra förvaltningsuppgifterna på statens myndigheter.

Under senare tid har ersättning förutsatts när förvaltningsuppgifter överförs från landskapsstyrelsen till statens myndigheter. I förhandlingar med finansministeriet om överförande av förvaltningsuppgifterna har det framkommit, på grundvalen av en utredning av skattestyrelsen, att avvikelserna i kommunalskattelagstiftningen i landskapet åsamkar skatteförvaltningen en uppskattad merkostnad om 800.000 -1.200.000 mark i medeltal per år. Den årliga ersättningen för dessa merkostnader kommer att avtalas närmare med skattestyrelsen. Dessa kostnader svarar landskapet för och de kommer således inte att belasta kommunerna.

Förutom den ovan nämnda ersättningen har finansministeriet accepterat som ersättning för övertagandet att kommunerna bidrar till kostnaderna för verkställandet av beskattningen enligt gällande system. Enligt 2 § landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland är kommun i landskapet skyldig att bidra till kostnaderna för beskattningslagens verkställighet enligt de grunder beskattningslagen anger för kommun i riket. I sak överensstämmande bestämmelse har intagits i 6 § i den föreslagna lagen. För den enskilda kommunen kommer således kostnaderna för beskattningen att basera sig på samma grunder som för närvarande. Till följd härav har det inte bedömts nödvändigt att höra kommunerna i ärendet.

Under år 1995 betalade kommunerna 2.362.905 mark till staten.

2.2. Organisation och personal

Om skattemyndigheterna övertar samtliga förvaltningsuppgifter som berör verkställandet av kommunalbeskattningen leder förslaget inte till några verkningar beträffande landskapets organisation eller personal.

DETALJMOTIVERING

1. Landskapslag om tillämpning i landskapet Åland av lagen om beskattningsförfarande

1 § Tillämpningsområde I paragrafens 1 mom. anges att lagen och förordningen om beskattningsförfarande och med stöd av dem utfärdade bestämmelser skall tillämpas vid verkställande av på kommunerna tillkommande skatter samt vid fastställande av skogsvårdsavgift, med de avvikelser och särskilda bestämmelser som anges i denna lag.

I 2 mom. anges att lagen om beskattningsförfarande och med stöd av lagen utfärdade bestämmelser skall tillämpas i landskapet sådana de lyder vid varje tidpunkt. Ändringar av bestämmelser i riksförfattningarna skall dock inte tillämpas om de ändrade bestämmelserna avviker från vad som anges i denna lag.

2 § Skötseln av förvaltningsuppgifter Landskapsstyrelsen har inte funnit det ändamålsenligt att ange vilka förvaltningsuppgifter i lagen om beskattningförfarande som berör rättsområden vilka det ankommer på landskapet att lagstifta om, eftersom samtliga på landskapet ankommande uppgifter skall överföras på skattemyndigheterna. I paragrafen hänvisas således, beträffande vilka uppgifter som handhas av landskapsstyrelsen, till 23 § självstyrelselagen som anger att förvaltningen i angelägenheter som har hänförts till landskapets lagstiftningsbehörighet ankommer på självstyrelsemyndigheterna.

3 § Skattetagarkommun I 4 § lagen om beskattningsförfarande anges att fysiska personer och delägare i inhemska dödsbon som beskattas såsom särskilda skattskyldiga betalar kommunalskatt till hemkommunen. Andra bestämmelser om skattetagarkommun i kommunalbeskattningen saknas i lagen.

I denna paragrafs 1 mom. intas en bestämmelse om fördelningen av kommunalskatteandelen av källskatten mellan kommunerna i landskapet. Kommunalskatten skall betalas till den kommun där den skattskyldige förvärvat största delen av inkomsten. Bestämmelsen överensstämmer i sak med gällande bestämmelser i 1 b § landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland. I praktiken förekommer det sällan att en och samma källskattepliktig har inkomster som har förvärvats i två eller flera kommuner.

I 2 mom. hänvisas till bestämmelser i kommunalskattelagen beträffande fördelningen av kommunalskatt som samfund och samfällda förmåner skall betala.

4 § Dubbelbeskattning I lagen om beskattningsförfarande har inte reglerats dubbelbeskattningen mellan landskapet och riket. I praktiken är det fråga om dubbelbeskattning av samfunds inkomster eftersom hemorten är avgörande vid bestämmandet av skattetagarkommun i personbeskattningen både i landskapet och i riket. Fysiska personer med hemort i riket beskattas inte i kommunalbeskattningen i landskapet och vice versa. Genom att hemorten avgör undviks dubbelbeskattningen i personbeskattningen.

I paragrafen ges landskapsstyrelsen bland annat möjlighet att helt eller delvis befria en

skattskyldig från kommunalskatt som betalats på en och samma inkomst både i riket och i landskapet.

Bestämmelserna i paragrafen överensstämmer i sak med motsvarande bestämmelser i gällande lagstiftning.

5 § Deklarationsskyldighet för samfund med hemkommun i riket För att det skall vara möjligt att fastställa en beskattningsbar inkomst även för samfund med hemkommun i riket som förvärvat inkomster i landskapet åläggs dessa samfund att i skattedeklarationen uppge skattepliktiga inkomster som härrör från landskapet samt de för inkomsternas förvärvande avdragbara utgifterna.

Vilka inkomster som är skattepliktiga respektive vilka utgifter som är avdragbara i kommunalbeskattningen följer huvudsakligen av de allmänna bestämmelserna i kommunalskattelagen för landskapet Åland.

6 § Kostnaderna för verkställandet av kommunalbeskattningen I paragrafen anges att kommunerna, till den myndighet som verkställer beskattningen, skall betala ett belopp som bestäms enligt de grunder som lagen om skatteförvaltningen anger för de i riket hemmahörande kommunernas kostnadsandelar för beskattningen. Bestämmelsen överensstämmer i sak med gällande bestämmelser i 2 § landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland.

7 § Lagens ikraftträdande och tillämpning Lagen skall träda i kraft så fort som möjligt och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1996.

I paragrafens 3 mom. anges vissa undantag från bestämmelsen i 1 mom. att lagen skall tillämpas första gången skatteåret 1996. Till grund för övergångsbestämmelserna ligger motsvarande bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande.

Genom lagens ikraftträdande upphävs gällande blankettlag.

2. Landskapslag om ändring av 6 § landskapsskattelagen

Enligt 6 § landskapsskattelagen skall beträffande verkställandet av landskapsbeskattningen bestämmelserna i beskattningslagen om verkställandet av kommunalbeskattningen tillämpas. Landskapsstyrelsen föreslår att paragrafen ändras så att vid verkställandet av landskapsbeskattningen skall tillämpas bestämmelserna om verkställandet av kommunalbeskattningen i lagen om beskattningsförfarande.

3. Landskapslag om ändring av 2 § landskapslagen om tillämpning av lagen om förskottsuppbörd i landskapet Åland

Enligt 2 § landskapslagen om tillämpning av lagen om förskottsuppbörd i landskapet Åland skall med förskottsbelopp som influtit enligt lagen förfaras såsom i beskattningslagen stadgas. Bestämmelser om användning av förskott till betalning av skatt ingår i 34 - 39 §§ lagen om beskattningsförfarande. Paragrafen föreslås ändrad så att det framdeles anges att det är bestämmelser om användning av förskott i lagen om beskattningsförfarande som skall tillämpas på influtna förskottsbelopp.

Landskapsstyrelsen föreslår att lagtinget antar följande lagar.

1. **LANDSKAPSLAG**
om tillämpning i landskapet Åland av rikslagstiftningen
om beskattningsförfarande

I enlighet med lagtingets beslut stadgas:

1 §

Tillämpningsområde

Lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/95) och förordningen om beskattningsförfarande (FFS 1579/95) och med stöd av dessa utfärdade bestämmelser skall tillämpas i landskapet vid verkställigheten av kommunalbeskattningen samt vid fastställandet av skogsvårdsavgift, med beaktande av de avvikelser och särskilda bestämmelser som följer av denna lag.

De i 1 mom. nämnda författningarna och de med stöd av dem utfärdade bestämmelserna skall tillämpas sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i författningarna eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

2 §

Skötseln av förvaltningsuppgifter

De förvaltningsuppgifter som enligt lagen och förordningen om beskattningsförfarande eller som enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av dem ankommer på statens myndigheter skall i landskapet handhas av landskapsstyrelsen, om dessa uppgifter enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

3 §

Skattetagarkommun

Kommunalskatt som begränsat skattskyldig skall betala på inkomst som härrör från landskapet, betalas till den kommun där den skattskyldige förvärvat största delen av inkomsten.

Kommunalskatt som skattskyldiga samfund och samfällda förmåner skall betala fördelas mellan kommunerna enligt kommunalskattelagen för landskapet Åland (37/93).

4 §

Dubbelbeskattning

Inkomst som skattskyldig hemmahörande i landskapet förvärvat i riket samt inkomst som skattskyldig hemmahörande i riket förvärvat i landskapet och som beskattas i kommunalbeskattningen där, kan landskapsstyrelsen på ansökan och på de villkor landskapsstyrelsen bestämmer helt eller delvis befria från kommunalskatt som debiterats

på motsvarande inkomst här, efter det att behörig riksmyndighet helt eller delvis har nekat befrielse från motsvarande skatt som debiterats på inkomsten i riket.

Om ovan i 1 mom. nämnda dubbelbeskattning har konstaterats kan landskapsstyrelsen på ansökan och på de villkor landskapsstyrelsen bestämmer bevilja uppskov med betalning av kommunalskatt.

Ändring i beslut som fattats med stöd av denna paragraf får inte sökas genom besvär.

5 §

Deklarationsskyldighet för samfund med hemkommun i riket

Skattskyldiga samfund som har hemkommun i riket skall i skattedeklarationen uppge de skattepliktiga inkomster som härrör från landskapet samt de avdragbara utgifterna för inkomsternas förvärvande.

6 §

Kostnaderna för verkställandet av kommunalbeskattningen

Kommunerna är skyldiga att betala kostnaderna för verkställandet av kommunalbeskattningen till den myndighet som verkställer kommunalbeskattningen enligt de grunder lagen om skatteförvaltningen (FFS 1557/95) anger för kommun.

7 §

Lagens ikraftträdande och tillämpning

Denna lag träder omedelbart i kraft och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1996.

Genom denna lag upphävs landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland (21/59).

Med undantag av bestämmelsen i 1 mom.

1) skall vad som i landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland stadgats om skatteklassificering, sökande av ändring i skatteklassificering och fastställande av intäktsgrunder för skogsbruk iakttas vid beskattningar som skall verkställas för skatteåret 1996 och senare,

2) skall samfundsränta räknas vid den beskattning som skall verkställas för skatteåret 1996, med avvikelse från bestämmelserna i 41 § lagen om beskattningsförfarande, tidigast från den 1 november 1996,

3) skall 2 och 3 kap. samt 33 §, 36 §, 49 §, 65 och 87 §§ lagen om beskattningsförfarande tillämpas vid den beskattning som skall verkställas för skatteåret 1995 samt

4) får i beslut om förlust som fastställts för skatteåret 1995 eller tidigare skatteår i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande sökas ändring senast den 31 december 2000.

När det annanstans i landskapslagstiftningen hänvisas till beskattningslagen skall motsvarande bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande tillämpas.

2.

LANDSKAPSLAG
om ändring av 6 § landskapsskattelagen

I enlighet med lagtingets beslut **ändras** 6 § 1 mom. landskapsskattelagen den 19 oktober 1993 (58/93) som följer:

6 §

Beskattningsförfarande

Fastställandet av till landskapet på grund av förvärvsinkomst årligen utgående landskapsskatt i stöd av denna lag samt skattens debitering och uppbörd verkställs i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om skatt som på inkomst skall betalas till kommunen i lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/95) och i förordningen om beskattningsförfarande (FFS 1579/95) samt i bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen eller förordningen.

Denna lag träder omedelbart i kraft och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1997.

3.

LANDSKAPSLAG
om ändring av 2 § landskapslagen om tillämpning av lagen
om förskottsuppbörd i landskapet Åland

I enlighet med lagtingets beslut **ändras** 2 § landskapslagen den 16 december 1959 om tillämpning av lagen om förskottsuppbörd i landskapet Åland (27/59) som följer:

2 §

Med enligt denna lag influtna förskottsbelopp förfäres såsom i lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/95) stadgas.

Denna lag träder omedelbart i kraft och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1996.

Mariehamn den 7 november 1996

L a n t r å d

Roger Jansson

Föredragande ledamot

Roger Nordlund

2.

LANDSKAPSLAG
om ändring av 6 § landskapsskattelagen

I enlighet med lagtingets beslut **ändras** 6 § 1 mom. landskapsskattelagen den 19 oktober 1993 (58/93) som följer:

Gällande lydelse

6 §

Beskattningsförfarande

Fastställandet av till landskapet på grund av förvärvsinkomst årligen utgående landskapsskatt i stöd av denna lag samt skattens debitering och uppbörd verkställs i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om skatt som på inkomst skall betalas till kommunen i beskattningslagen (FFS 482/58) och i beskattningsförfordningen (FFS 530/59) samt i bestämmelser som har utfärdats med stöd av lagen eller förordningen.

Föreslagen lydelse

6 §

Beskattningsförfarande

Fastställandet av till landskapet på grund av förvärvsinkomst årligen utgående landskapsskatt i stöd av denna lag samt skattens debitering och uppbörd verkställs i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om skatt som på inkomst skall betalas till kommunen i **lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/95) och i förordningen om beskattningsförfarande (FFS 1579/95)** samt i bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen eller förordningen.

Denna lag träder omedelbart i kraft och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1997.

3.

LANDSKAPSLAG

**om ändring av 2 § landskapslagen om tillämpning av lagen
om förskottsuppbörd i landskapet Åland**

I enlighet med lagtingets beslut **ändras** 2 § landskapslagen den 16 december 1959 om tillämpning av lagen om förskottsuppbörd i landskapet Åland (27/59) som följer:

Gällande lydelse

2 §

Med enligt denna lag influtna förskottsbelopp förfäres såsom i beskattningslagen av den 12 december 1958 (FFS 482/58) stadgas.

Föreslagen lydelse

2 §

Med enligt denna lag influtna förskottsbelopp förfäres såsom i **lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/95)** stadgas.

Denna lag träder omedelbart i kraft och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1996.

Nr 1558

Lag om beskattningsförfarande

Given i Helsingfors den 18 december 1995

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

I kap.

Allmänna stadganden

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag stadgas om beskattningsförfarandet och om ändringssökande i beskattningen.

Lagen tillämpas på följande skatter och avgifter:

1) skatt som skall betalas till staten på inkomst och förmögenhet (*statsskatt*),

2) skatt som skall betalas till kommunen på inkomst (*kommunalskatt*),

3) skatt som skall betalas på ett samfunds och en samfälld förmåns inkomst (*samfunds inkomstskatt*),

4) skatt som skall betalas till den evangelisk-lutherska kyrkan och ortodoxa kyrkosamfundet (*kyrkoskatt*) och

5) försäkrades premier till folkpensionsanstalten (*folkpensions- och sjukförsäkringspremier*).

Om skattskyldigheten stadgas särskilt. För skattebetalningen verkställs under skatteåret förskottsuppbörd enligt denna lag och lagen om förskottsuppbörd (418/59). Skatterna uppbärs så som stadgas i denna lag och lagen om skatteuppbörd (611/78).

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Denna lags stadganden om kommunalskatt gäller i tillämpliga delar också kyrkoskatt, folkpensions- och sjukförsäkringspremie samt folkpensions- och sjukförsäkringsavgift.

Vad som i denna lag och annan lagstiftning stadgas om skatt gäller i tillämpliga delar också samfundsränta, kvarskatteänta och återbäringsränta.

Vad denna lag stadgar om skattskyldiga gäller i tillämpliga delar också sammanslutningar.

3 §

Skatteåret

Skatt skall betalas på inkomst som den skattskyldige har haft under skatteåret samt på förmögenhet som den skattskyldige ägde vid skatteårets utgång.

Skatteåret sammanfaller med kalenderåret eller, om den räkenskapsperiod som avses i bokföringslagen (655/73) inte utgörs av ett kalenderår, med den eller de räkenskapsperioder som har avslutats under kalenderåret. Även om räkenskapsperioden har ändrats får detta inte leda till att den skattskyldige för något år inte påförs förmögenhetsskatt.

Vad som ovan sägs om räkenskapsperioden tillämpas även på renskötselår. Andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner skall likväl alltid beskattas för det närmast föregående kalenderåret för jordbruksinkomst och sådan nettoinkomst av skogsbruk som avses i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/67).

4 §

Skattetagarkommun

Fysiska personer och delägare i inhemska dödsbon som beskattas såsom särskilda skattskyldiga betalar kommunalskatt till hemkommunen.

5 §

Hemkommun

Som en skattskyldig fysisk persons hemkommun betraktas den kommun där han vid utgången av det föregående skatteåret skall anses ha haft bostad enligt lagen om hemkommun (201/94) (*hemkommun vid årsskiftet*).

Med hemkommun vid årsskiftet jämföras en till Finland inflyttad persons hemkommun enligt lagen om hemkommun eller den kommun där han först har bosatt sig efter inflyttningen. Hemkommunen för en person som har flyttat utomlands anses i fråga om verkställandet av beskattningen vara oförändrad under den tid som han enligt 11 § inkomstskattelagen (1535/92) anses vara bosatt i Finland.

Ett samfunds hemkommun är den kommun där samfundet vid utgången av det föregående skatteåret hade sin hemort. En sammanslutnings och en samfällad förmåns hemkommun är den kommun som skall anses ha varit dess hemort vid utgången av det föregående skatteåret.

6 §

Myndighet som verkställer beskattningen

Beskattningen verkställs av det länsskatteverk inom vars område den skattskyldiges hemkommun finns.

Det länsskatteverk inom vars område en sammanslutnings hemkommun finns skall fastställa den grund enligt vilken sammanslutningens inkomst och förmögenhet samt förlust och skulder fördelas mellan delägarna.

Om makar, på vilka inkomstskattelagens

stadganden om makar tillämpas, har hemkommuner inom olika länsskatteverks områden skall länsskatteverket för mannens hemkommun verkställa också hustruns beskattning enligt uttaxeringen per skattöre i hennes hemkommun.

2 kap.

Deklarationsskyldighet

7 §

Skyldighet att lämna in skattedeklaration eller annan deklaration

En skattskyldig som under skatteåret har haft skattepliktig inkomst eller förmögenhet, skall för beskattningen utan uppmaning lämna in en skattedeklaration. Skyldig att lämna in en skattedeklaration är också envar som länsskatteverket särskilt avkräver en sådan.

Genom förordning kan stadgas om deklARATIONSSKYLDIGHET för personer som inte har skattepliktig inkomst eller förmögenhet.

Den skattskyldige skall för beskattningen lämna in också andra deklARATIONER, enligt vad finansministeriet bestämmer.

8 §

Inlämning av skattedeklaration eller annan deklaration

Skattestyrelsen bestämmer när och till vilket länsskatteverk en skattedeklaration eller annan deklaration skall lämnas in.

Länsskatteverket skall på uppmaning utfärda ett intyg över mottagandet av en skattedeklaration eller annan deklaration.

Länsskatteverket kan på begäran förlänga inlämningstiden för en skattedeklaration eller därtill anslutna uppgifter och utredningar eller för en annan deklaration. I beslutet får ändring inte sökas.

9 §

Ansvariga för deklARATIONSSKYLDIGHETEN

För fullgörande av deklARATIONSSKYLDIGHETEN ansvarar ett samfunds styrelse eller förvaltning, en sammanslutnings delägare, förvaltningsnämnden för en samfällad skog, för en myndlings räkning förmyndaren eller gode mannen, en dödsbodelägare eller den som har boet i sin besittning samt för en utlännings räkning dennes härvarande ombud eller filialchef.

10 §

Innehållet i en skattedeklaration eller annan deklaration

I en skattedeklaration, dess bilaga eller i en annan deklaration skall anges den skattepliktiga inkomsten och förmögenheten, de avdrag som skall göras på dessa samt lämnas övriga uppgifter och utredningar enligt vad finansministeriet bestämmer.

Skattedeklarationen samt de övriga uppgifterna och utredningarna skall ges med användning av en blankett som skattestyrelsen fastställt för ändamålet, om inte skattestyrelsen bestämmer annat.

11 §

Tilläggsuppgifter

Den skattskyldige skall på uppmaning av skattestyrelsen, länsskatteverket, besvärinstansen eller skatteombudet, under samma förpliktelse som gäller skattedeklarationen, utöver denna lämna de kompletterande uppgifter och utredningar som kan behövas vid beskattningen av honom eller handläggning av ansökan om ändring av hans beskattning.

12 §

Anteckningsskyldighet

En skattskyldig som bedriver annan förvärvsverksamhet än näringsverksamhet och som inte är bokföringsskyldig, skall med tanke på sin deklarationsskyldighet föra sådana anteckningar och kassabok varav tillräckligt specificerat framgår de uppgifter som behövs vid beskattningen.

13 §

Närmare stadganden och föreskrifter om deklarationsskyldigheten

Genom förordning kan stadgas hurudana verifikationer den som är bokförings- eller anteckningsskyldig skall använda för beskattningen och hurudana verifikationer han skall ge andra skattskyldiga på mottagna betalningar.

Finansministeriet kan bestämma hur en skattskyldig skall förvara uppgifter och verifikationer som behövs för beskattningen.

Skattestyrelsen får meddela närmare föreskrifter om dem som är anteckningsskyldiga samt om anteckningarna och kassaboken.

Skattestyrelsen får meddela föreskrifter som begränsar deklarationsskyldigheten, om inte något annat föreskrivs med stöd av 10 § 1 mom.

14 §

Skattegranskning

Den skattskyldige skall på uppmaning av skattestyrelsen, länsskatteverket eller skatteombudet, under skatteåret eller senare, i Finland för granskning uppvisa sin bokföring och sina anteckningar samt allt det övriga material och all den egendom som hör till närings- eller förvärvsverksamheten och kan behövas för hans beskattning eller vid behandlingen av en ansökan om ändring i beskattningen.

Över skattegranskningen skall upprättas en berättelse, om inte särskilda skäl föranleder något annat.

Om förfarandet vid skattegranskningen samt om det material och den egendom som skall uppvisas stadgas närmare genom förordning.

3 kap.

Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

15 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna inkomstuppgifter

Var och en skall tillställa skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om förmåner med penningvärde som han betalt eller förmedlat, om mottagarna av sådana samt om grunderna för dem. Förmån med penningvärde är bland annat lön, naturaförmån, arvode, ersättning som betalas för arbete, syssla eller tjänst, pris, understöd, stipendium, hederspris, studiestöd, kostnadsersättning, pension, social förmån, ränta, hyra, försäkringsersättning samt ersättning för upphovsrätt, patenträtt, gruvrätt eller annan liknande rätt. Uppgifterna skall tillställas skatteförvaltningen också i det fall att förmånen betalats utan att förskottsinnehållning verkställts eller inkomsten är skattefri för mottagaren.

Virkesköpare skall i fråga om leverans- och rotförsäljning för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter om virkessäljarna och försäljningarna.

Virkesköparna eller dessas organisationer skall tillställa skogsforskningsinstitutet de upp-

gifter som behövs för beräkning av skatteku-
bikmeterns värde i pengar. Skogsforskningsin-
stitutet har rätt att granska det material som de
anmälningsskyldiga innehar, för kontroll av att
uppgifterna är riktiga.

Värdepappersförmedlare som avses i värde-
pappersmarknadslagen (495/89) skall för be-
skattningen tillställa skatteförvaltningen upp-
gifter om gjorda eller förmedlade värdepap-
persköp, om handelsparterna samt om de
betalda köpesummorna.

Föreståndare för renbeteslag skall för be-
skattningen tillställa skatteförvaltningen be-
hovliga uppgifter om de renar som renägarna
äger.

Skattestyrelsen kan meddela närmare före-
skrifter om vilka uppgifter som skall lämnas
och om när och hur detta skall ske, eller
begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

16 §

*Utomstående allmänna skyldighet att lämna
uppgifter om utgifter och avdrag*

Arbetsmarknadsorganisationerna och arbets-
löshetskassorna skall för beskattningen tillstäl-
la skatteförvaltningen uppgifter om medlems-
avgifter och kassainbetalningar som är avdrag-
bara vid beskattningen.

Försäkringsanstalterna, pensionsstiftelserna
och övriga pensionsanstalter samt utländska
försäkrings- eller pensionsanstalters represen-
tanter eller förmedlare i Finland skall tillställa
skatteförvaltningen uppgifter om pensionsför-
säkringspremier och -avgifter som har betalats
av skattskyldiga samt utredning om betaln-
ingarna är avdragbara eller inte. Motsvarande
utredning skall också ges de skattskyldiga.

De som betalar invalidpension skall tillställa
skatteförvaltningen sådana uppgifter om pen-
sionstagarna och pensionerna som behövs för
beviljande av invalidavdrag.

Kreditinstituten och de finansiella instituten,
staten, kommunerna, intressekontoren och ar-
betsgivarna skall för beskattningen tillställa
skatteförvaltningen uppgifter om lån som be-
viljats skattskyldiga samt om lånens använd-
ningssyfte, kapital och ränta.

Kreditinstituten och de finansiella instituten
samt andra som bedriver värdepappershandel
eller förmedlar värdepapper skall för beskatt-
ningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter
om eftermarknadsgottgörelser som skattskyldi-
ga har betalt.

Skattestyrelsen får meddela närmare före-
skrifter om vilka uppgifter som skall lämnas
och om när och hur detta skall ske, eller
begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

17 §

*Utomstående allmänna skyldighet att lämna
andra uppgifter*

Placeringsfonder skall för beskattningen till-
ställa skatteförvaltningen uppgifter om antalen
placeringsfondsandelar som skattskyldiga äger
samt om inlösta placeringsfondsandelar.

Bostadsaktiebolag, fastighetsaktiebolag, bo-
stadsandelslag och andra samfund vars aktier
eller andelar berättigar till innehav av en viss
lägenhet i en byggnad som ägs av samfundet,
skall för delägarnas eller medlemmarnas be-
skattning tillställa skatteförvaltningen uppgifter
om lägenheterna och dessas användning samt
om de ersättningar som delägarna eller med-
lemmarna betalar till bolaget.

Skattestyrelsen kan meddela närmare före-
skrifter om vilka uppgifter som skall lämnas
och om när och hur detta skall ske, eller
begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

18 §

*Myndigheternas allmänna skyldighet att lämna
uppgifter*

De myndigheter som avses i lagen om
folkbokföringsförvaltningen (76/84) skall för
beskattningen tillställa skatteförvaltningen
uppgifter ur befolkningsdatasystemet.

Den registermyndighet eller lokala myndig-
het som avses i handelsregisterlagen (129/79)
skall för beskattningen tillställa skatte-
förvaltningen uppgifter ur handelsregistret.

Den registermyndighet som avses i lagen om
landsbygdsnäringsregistret (1515/94) skall för
beskattningen tillställa skatteförvaltningen
uppgifter ur landsbygdsnäringsregistret.

Den registerförare som avses i lagen om ett
datasystem för vägtrafiken (819/89) skall för
beskattningen tillställa skatteförvaltningen
uppgifter ur datasystemet för vägtrafiken.

Statliga och kommunala myndigheter skall
för beskattningen tillställa skatteförvaltningen
uppgifter om de fastigheter som de har i sin
besittning, om byggnaderna på dem, om mar-
kens och byggnadernas beskaffenhet samt om
planläggningen och ägarna.

Statliga och kommunala myndigheter samt

andra offentliga samfund skall för beskattningen tillstålla skatteförvaltningen uppgifter om beviljade närings-, sysselsättnings- och därmed jämförbara subventioner och understöd samt om mottagarna och de utbetalda beloppen. Skyldigheten att lämna upplysningar gäller också andra samfund som beviljar subventioner och understöd, då dessa helt eller delvis finansieras med offentliga medel.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske, eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

19 §

Utomstående särskilda skyldighet att lämna uppgifter

Var och en skall på uppmaning av skattestyrelsen eller länsskatteverket, på basis av namn, bankkontonummer, kontotransaktion eller annan motsvarande identifikation lämna sådana uppgifter som kan behövas för beskattning av någon annan skattskyldig eller behandling av en ändringsansökan och som framgår av handlingar som han har i sin besittning eller annars känner till, om han inte enligt lag har rätt att vägra vittna i saken. Ingen får dock vägra lämna sådana uppgifter om någon annans ekonomiska ställning som inverkar på beskattningen.

20 §

Myndigheternas särskilda skyldighet att lämna uppgifter

Statliga och kommunala myndigheter samt andra offentliga samfund skall på begäran av skattestyrelsen eller länsskatteverket lämna eller för granskning förete sådana uppgifter som kan behövas för beskattning eller ändringssökande och som framgår av handlingar som myndigheten eller det offentliga samfundet har i sin besittning eller annars känner till, om uppgifterna inte gäller en sak i vilken vittnesmål enligt lag inte får avges. Ingen får dock vägra lämna sådana uppgifter om någon annans ekonomiska ställning som inverkar på beskattningen.

Statliga myndigheter skall på uppmaning av skattestyrelsen eller länsskatteverket för beskattningen ge utlåtanden samt göra beräkningar i frågor inom sitt verksamhetsområde.

21 §

Jämförelseuppgiftsgranskning

Skattegranskning får verkställas också utslutande för inhämtande av uppgifter som kan användas vid beskattningen av en annan skattskyldig (*jämförelseuppgiftsgranskning*).

Jämförelseuppgiftsgranskning får dock inte verkställas i ett kreditinstitut som fått koncession enligt kreditinstitutslagen (1607/93) och inte heller i ett kreditinstituts filial som fått koncession enligt lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/93). Uppgifter som framkommit vid skattegranskning av ett kreditinstitut eller ett kreditinstituts filial får dock användas vid beskattningen av en annan skattskyldig.

22 §

Identifikation av skattskyldiga samt massutlämnande av uppgifter

Den som enligt detta kapitel är skyldig att lämna uppgifter om en skattskyldig skall individualisera denne med namn, personbeteckning och födelsetid eller med affärs- och samfunds- signum.

De uppgifter som avses i detta kapitel kan tillställas skatteförvaltningen också i form av massutlämnande som avses i personregisterlagen (471/87).

23 §

Granskningsrätt och vite

Skattestyrelsen och länsskatteverket har rätt att granska alla sådana handlingar som ovan i detta kapitel nämnda uppgifter kan hämtas ur.

Skattestyrelsen kan vid vite ålägga den att uppfylla sin plikt, som inte på uppmaning har lämnat sådana uppgifter som avses i detta kapitel.

I beslut att förelägga vite får ändring inte sökas skilt genom besvär.

24 §

Ansaret för uppgiftsskyldigheten

Vad 9 § stadgar om dem som ansvarar för deklarationsskyldigheten gäller också dem som enligt detta kapitel är skyldiga att lämna uppgifter.

25 §

Avgifter

Skatteförvaltningen har rätt att avgiftsfritt få sådana för beskattningen behövliga uppgifter som avses i detta kapitel.

Om en statlig eller kommunal myndighet lämnar ut stora mängder uppgifter i form av massutlämnande till skatteförvaltningen, skall skatteförvaltningen till myndigheten betala de kostnader som denna i genomsnitt åsamkas, med undantag av allmänna förvaltningskostnader, kapitalkostnader, hyreskostnader för maskiner och anläggningar samt lokalkostnader.

4 kap.

Verkställande av beskattningen*Allmänna stadganden om verkställande av beskattningen*

26 §

Allmänna principer

Vid verkställandet av beskattningen beräknar och debiterar länsskatteverket de skatter och avgifter som avses i denna lag samt ändrar beskattningen vid behov.

Vid verkställandet av beskattningen skall omsorgsfullt, med beaktande av både statens och den skattskyldiges intresse, prövas vad som av skattedeklarationen eller annars har framgått om den skattskyldiges inkomst och förmögenhet samt om andra till saken hörande omständigheter eller vad som på någon annan grund måste anses vara riktigt.

Om beskattningen verkställs på ett sätt som väsentlig avviker från den skattskyldiges skattedeklaration, skall den skattskyldige om möjligt beredas tillfälle att bli hörd. Om myndigheten genom skatterättelse eller efterbeskattning ändrar beskattningen till den skattskyldiges nackdel, skall denne om möjligt beredas tillfälle att bli hörd.

Vid verkställandet av beskattningen skall penningvärdet av inkomsten och förmögenheten samt de avdrag som görs på dessa beaktas i hela mark, så att pennin utöver hela mark inte medräknas. Vid uträkning av belopp som skall beaktas i hela mark, skall dock grunden eller enhetsvärdet räknas med en pennis noggrannhet.

27 §

Beskattning enligt uppskattning

Om den skattskyldige inte har lämnat in någon skattedeklaration eller om deklarationen inte ens korrigerad kan läggas till grund för beskattningen eller om det visar sig att den av honom uppgivna inkomsten, jämförd med andra på samma område och under liknande förhållanden verksamma skattskyldigas inkomst, uppenbart är alltför liten, skall beskattningen verkställas enligt uppskattning.

28 §

Kringgående av skatt

Har ett förhållande eller en åtgärd givits sådan rättslig form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syftemål, skall vid beskattningen förfaras som om den riktiga formen hade använts i saken. Har köpesumma, annat vederlag eller prestationstid i ett köpe- eller annat avtal bestämts eller annan åtgärd vidtagits uppenbarligen i syfte att uppnå befrielse från skatt, kan den beskattningsbara inkomsten och förmögenheten uppskattas.

Om det är uppenbart att vid beskattningen bör förfaras så som avses i 1 mom., skall vid verkställandet av beskattningen alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning prövas omsorgsfullt samt den skattskyldige beredas möjlighet att förete utredning om de konstaterade sakförhållandena. Förete den skattskyldige inte härvid utredning om att den rättsliga form som har givits förhållandet eller åtgärden motsvarar sakens egentliga karaktär eller syftemål eller att åtgärden inte uppenbarligen har vidtagits i syfte att uppnå befrielse från skatt, skall vid verkställandet av beskattningen förfaras så som avses i 1 mom.

29 §

Förtäckt dividendutdelning

Om det är uppenbart att ett aktiebolag eller annat samfund till förmån för sin delägare, dennes make, barn, föräldrar eller annan anhörig under sken av lön, gratifikation, tantiem, bostadsförmån, representations- eller resekostnad, försäkringspremie eller någon annan sådan gottgörelse har betalat mera än vad som bör anses skäligt eller att samfundet i pris, lega, hyra, ränta, provision eller annan kostnad till de nämnda personerna har betalat ut väsentligt

mera eller av dem tagit mindre betalt än brukligt, skall detta beaktas till ett skäligt belopp vid beskattningen.

Om aktiebolaget genom inlösning av egna aktier eller nedsättning av sitt aktiekapital har delat ut tillgångar till sina aktieägare och om det är uppenbart att utdelningen har skett för att undgå skatt på dividend, skall de utdelade medlen till denna del anses som aktieägarens skattepliktiga inkomst.

30 §

Outredd förmögenhetsökning

Om beräkningar visar att den skattskyldiges förmögenhetsställning under skatteåret har blivit förmånligare för honom än vad som skulle ha varit möjligt med hänsyn till förhållandet mellan hans inkomster och utgifter, varvid såsom utgifter även beaktas kalkylerade enskilda utgifter som är förenliga med hans levnadsförhållanden, och om den skattskyldige inte företer tillförlitlig utredning om att förmögenhetsökningen kan anses härröra från tidigare beskattad eller skattefri inkomst eller från inkomst som inte längre kan efterbeskattas, skall denna ökning, om den skattskyldige inte skall efterbeskattas för den, anses som hans beskattningsbara inkomst för skatteåret.

31 §

Internationell förtäckt vinstöverföring

Om en skattskyldig som bedriver närings- eller annan förvärvsverksamhet i Finland, till någon som ekonomiskt deltar i hans företag eller har inflytande på dess ledning eller till någon vars företag han deltar i ekonomiskt eller vars företagsledning han kan påverka, har sålt varor till lägre än gängse pris eller av honom har köpt varor till högre än gängse pris eller annars kommit överens med honom om ekonomiska villkor som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, och om inkomsten av näringsverksamheten på grund härav blir mindre än den annars skulle ha varit och om den till vilken inkomsten har övergått inte är allmänt skattskyldig i Finland, skall vid beskattningen till inkomsten av närings- eller den andra förvärvsverksamheten hänföras det belopp som inkomsten kan anses ha stigit om åtgärder av det nämnda slaget inte hade vidtagits.

32 §

Skatteförhöjning

Om det finns en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i en skattedeklaration, i en annan deklaration som skall ges för uppfyllande av deklarationsskyldigheten eller i en annan uppgift eller handling som den skattskyldige har lämnat in och om den skattskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten eller felet eller om han utan giltig orsak har lämnat in en deklaration, uppgift eller handling alltför sent, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning på högst 1 000 mk.

Om den skattskyldige har lämnat in en skattedeklaration, en annan deklaration som skall ges för uppfyllande av deklarationsskyldigheten eller en annan stadgad uppgift eller handling med väsentliga brister eller fel eller lämnat in dem först efter en bevisligen sänd uppmaning, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning på högst 5 000 mark.

Om den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet har lämnat in en väsentligen oriktig skattedeklaration, deklaration som skall ges för uppfyllande av deklarationsskyldigheten eller en annan stadgad uppgift eller handling eller inte alls lämnat in någon deklaration, påförs som skatteförhöjning för den inkomst som lagts till 5—30 procent av sistnämnda inkomst och för den förmögenhet som lagts till 0,5—1,0 procent av de tillgångar som lagts till, dock minst 5 000 mark, om inte något annat följer av särskilda skäl. Skatteförhöjning påförs enligt detta moment också när den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet har uppgivit inkomsten som fel inkomstslag.

Skatteförhöjningen påförs efter de i inkomstskattelagen stadgade avdragen från skatten och underskottsgottgörelsen i hela hundra mark så att överskjutande markbelopp inte påförs.

Om någon skatt inte påförs i samband med skatteförhöjningen, skall denna redovisas till staten.

33 §

Fastställelse av förlust

Förluster som avses i 118—120 §§ inkomstskattelagen fastställs när den ordinarie beskattningen verkställs. Förlust kan fastställas också i samband med ansökan om ändring i beskattningen.

Förlust fastställs dock inte om den skattskyldige inte utan uppmaning har lämnat in skattedeklaration. Om den skattskyldige helt har befriats från deklarationsskyldigheten kan förlust dock fastställas.

Användning av förskott till betalning av skatt

34 §

Förskott som räknas till godo vid beskattningen

Förskottsinnehållning som avses i lagen om förskottsuppbörd, förskott som har påförts och influtit senast en månad innan beskattningen för skatteåret slutförts, komplettering av förskott samt förskott som från en annan stat har överförts till Finland, skall användas till betalning av skatteårets skatter. Förskott som har överförts till en annan stat används inte till betalning av skatter.

När de debiterade förskott som influtit räknas till godo, skall på helt eller delvis obetalda rater räknas förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/95).

Sådan komplettering av förskott som har betalats mellan den 1 april skatteåret och den 31 mars året därpå, används till betalning av skatteårets skatter. Kompletteringen skall i första hand användas till skatteårets obetalda förskott jämte förseningsräntor.

Om den skattskyldige vid beskattningen för ett skatteår påförs endast förmögenhetsskatt eller skatt endast för ett visst inkomstslag, av den anledningen att den skattskyldiges räkenskapsperiod inte sammanfaller med kalenderåret, räknas av förskottet till godo endast det vid beskattningen behövliga beloppet. Återstoden av förskottet räknas till godo vid den följande beskattningen.

35 §

Undantag som gäller samfund och samfällda förmåner

Hos ett samfund eller en samfällad förmån uppburna förskott, förskottsinnehållningar och kompletteringar av förskott räknas till godo för varje räkenskapsperiod.

Som betalning av skatt som påförs för ett skatteår räknas de förskottsrate som har förfallit till betalning före räkenskapsperiodens utgång och som har flutit in senast en månad innan beskattningen slutförts.

Förskottsinnehållning skall räknas skatterna under det skatteår till godo då den har verkställt.

Komplettering av förskott skall räknas skatteårets skatter till godo om kompletteringen har betalats senast en månad innan beskattningen av den skattskyldige slutförts. Kompletteringen skall i första hand användas till betalning av skatteårets obetalda förskott jämte förseningsräntor. Om kompletteringen har betalats senare skall den räknas det skatteårs skatter till godo under vilket betalningen gjorts.

36 §

Förskottsinnehållning som räknas en sammanslutnings delägare till godo

Förskott som har innehållits hos en sammanslutning räknas som betalning för bolagsmännens skatt i förhållande till de andelar som tillkommer dem av sammanslutningens inkomst. Det hos sammanslutningen innehållna förskottet räknas en delägare till godo för det skatteår under vilket förskottsinnehållningen har verkställt.

37 §

Användning av förskottsinnehållning på gemensam lön

Förskott som har innehållits på en lön eller annan betalning till två eller flera personer gemensamt skall, om dessa beskattas skilt för sig, användas till betalning av envars skatter i förhållande till hur lönen eller betalningen fördelar sig mellan dem.

38 §

Överföring av förskottsåterbäring mellan makar

På yrkande som en skattskyldig framställer innan beskattningen slutförs kan dennes förskottsåterbäring användas till betalning av makens skatter. Innan förskottet används till betalning av makens skatter skall på förskottsåterbäringen och kvars skatten räknas återbäringsränta och kvars skatteränta.

39 §

Närmare föreskrifter

Skattestyrelsen kan meddela närmare före-

skrifter om användning av förskott till betalning av skatt.

Samfundsränta, kvarskatteränta och återbäringsränta

40 §

Samfundsränta

Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällad förmån överstiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på skillnaden som skall betalas (*samfundsränta som skall betalas*). Den samfundsränta som betalas uppgår till den i 3 § räntelagen (633/82) angivna, av Finlands Bank fastställda referensräntan, förhöjd med två procentenheter.

Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällad förmån understiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på den skillnad som skall återbäras (*samfundsränta som återbärs*). Den samfundsränta som återbärs uppgår till den av Finlands Bank fastställda referensräntan, minskad med två procentenheter.

41 §

Uträkning av samfundsränta

Samfundsränta räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till kvarskattens första förfallodag eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen skall ske.

Om den skattskyldige betalar förskott eller komplettering av förskott efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, räknas samfundsränta på den med förskottet eller kompletteringen minskade skillnaden, från dagen efter betalningsdagen till förfallodagen eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen skall ske. För tiden före betalningen av förskottet eller kompletteringen räknas samfundsränta enligt 1 mom. till betalningsdagen.

Om flera räkenskapsperioder avslutas under samma kalenderår, räknas samfundsräntan särskilt för varje räkenskapsperiod, som om skatt hade fastställts för dem alla.

Vid uträkningen av samfundsränta beaktas inte av länsskatteverket beviljad förlängning av

inlämnings tiden för skattedeklarationen. Samfundsräntan fastställs i hela mark så att den överstigande delen inte beaktas.

42 §

Grunden för samfundsränta

Samfundsränta räknas inte på skatteförhöjning och inte heller på sådan förseningsränta som uppbärs med anledning av obetalt förskott. Om skatt har påförts med anledning av att förskott lämnats obetalt, skall på skatten till denna del inte räknas samfundsränta.

43 §

Kvarkatteränta och återbäringsränta

På andra skattskyldigas än samfunds och samfällda förmåners kvarskatt eller förskottsåterbäring räknas *kvarkatteränta* eller *återbäringsränta*.

Kvarkatteräntan och återbäringsräntan uppgår till den av Finlands Bank fastställda referensräntan, minskad med två procentenheter.

44 §

Uträkning av kvarkatteränta och återbäringsränta

Ränta räknas ut från den 1 april året efter skatteåret till förfallodagen för den första kvarkatteraten eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen skall ske.

Om den skattskyldige betalar förskott efter den 31 mars året efter skatteåret, räknas ränta från dagen efter den då förskottet betalats till den dag som avses i 1 mom. så att betalt förskott beaktas. För tiden före förskottsbetalningen räknas ränta enligt 1 mom. till den dag då förskottet betalats.

Räntan fastställs i hela mark så att överstigande delen inte beaktas. Från den uträknade kvarkatteräntan avdras räntans belopp, dock högst 100 mark.

45 §

Grunden för kvarkatteränta och återbäringsränta

Ränta räknas inte på skatteförhöjning eller på förseningsränta som uppbärs med anledning av obetalt förskott. Om skatt har påförts med anledning av förskott som lämnats obetalt,

skall på skatten till denna del inte räknas kvarskatteänta.

46 §

Skattepliktiga och avdragbara räntor

Samfundsänta som återbärs och återbäringsänta utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen. Samfundsänta som skall betalas och kvarskatteänta utgör inte avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen.

47 §

Räntor i samband med skatteuppbörd

På samfundsänta och kvarskatteänta skall inte betalas sådana dröjsmålsåföljder som avses i lagen om skattetillägg och förseningsänta.

48 §

Närmare föreskrifter

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om uträkning av samfundsänta, kvarskatteänta och återbäringsänta.

Slutförande av beskattningen

49 §

Tidpunkten för slutförande av beskattningen

Beskattningen av den skattskyldige slutförs vid den tidpunkt som skattestyrelsen bestämt, dock senast vid utgången av oktober under det kalenderår som följer efter skatteåret. Beskattningen får slutföras vid olika tidpunkter för olika skattskyldiga.

50 §

Förskottsåterbärning och kvarsfatt

De belopp som skall räknas till godo vid beskattningen och som inte under skatteåret behövs till betalning av den skattskyldiges skatter, betalas tillbaka som *förskottsåterbärning* jämte stadgad ränta. Förskottsåterbärning som skall överföras till en annan stat betalas emellertid inte tillbaka.

Om de belopp som skall räknas till godo inte räcker till betalning av skatterna, skall den skattskyldige åläggas att betala *kvarsfatt* jämte stadgad ränta. Kvarsfatt skall betalas också i det fall att ändring söks i beskattningen.

51 §

Debetsedel och beskattningsintyg

När länsskatteverket har verkställt beskattningen skall till den skattskyldige sändas en debetsedel och utredning om grunderna för beskattningen samt anvisningar om hur ändring kan sökas i beskattningen.

Dessutom skall till den skattskyldige sändas ett beskattningsintyg som kan användas hos myndigheterna och även annars som intyg över den verkställda beskattningen.

Om det i handlingar som sänts till skattskyldiga finns fel som inte påverkar beloppet av skatt eller fastställd förlust, kan handlingen på begäran av en skattskyldig rättas utan att beskattningen verkställs på nytt.

Skatteansvar

52 §

Ansvariga för skatt

Ansvariga för skatt är,

1) en sammanslutning ansvarar för skatt som dess delägare påförs på grundval av sammanslutningens inkomst och förmögenhet.

2) en delägare i ett inhemskt dödsbo som beskattas såsom särskild skattskyldig ansvarar för skatt på boets inkomst och förmögenhet.

3) ett dödsbo ansvarar med boets tillgångar för den avlidnes skatt; om dödsboet har skiftats ansvarar en delägare med beloppet av sin boandel för en mot denna svarande del av den avlidnes skatt.

4) en make ansvarar för skatt som påförs den andra maken för företagsinkomst som avses i 14 § inkomstskattelagen, om makarna tillsammans bedriver näringsverksamhet eller jordbruk. Maken ansvarar dock för den skatt som skall betalas för företagsinkomstens kapitalinkomst endast om han äger tillgångar i den näringsverksamhet eller det jordbruk som makarna gemensamt bedriver.

5) för skatt som har påförts en person som inte bor i Finland ansvarar dennes ombud i Finland, och

6) om ett utländskt kreditinstitut har ett filialkontor i Finland ansvarar chefen för filialkontoret för skatt som har påförts detta.

Om skatteansvar stadgas också i lagen om förskottsuppbörd.

53 §

Genomförande av skatteansvar

Om påförande av skatteansvar gäller 4 e § lagen om skatteuppbörd.

Ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ

54 §

Ändring av beskattningen

Länsskatteverket kan ändra beskattningen så som stadgas nedan eller, enligt vad en besvärinstans för beskattningen beslutar, verkställa beskattningen på nytt med beaktande av 6 kap.

55 §

Skatterättelse till den skattskyldiges fördel

Om en skattskyldig på grund av ett fel har påförts för mycket skatt skall beskattningen rättas (*skatterättelse till den skattskyldiges fördel*), om ärendet inte har avgjorts genom beslut på besvär.

Skatterättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom fem år från ingången av året efter det då beskattningen slutförts.

56 §

Skatterättelse till den skattskyldiges nackdel

Om en skattskyldig utan egen förskyllan, på grund av ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller på grund av att saken inte prövats till någon del, helt eller delvis har undgått stadgad skatt, skall beskattningen rättas (*skatterättelse till den skattskyldiges nackdel*), om ärendet inte har avgjorts genom beslut på besvär.

Skatterättelse till den skattskyldiges nackdel kan göras inom två år från ingången av året efter det då beskattningen slutförts.

57 §

Efterbeskattning

Om en skattskyldig på grund av att han underlåtit att lämna in skattedeklaration eller in lämnat en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller någon annan uppgift eller handling, helt eller delvis har undgått skatt, skall den skattskyldige påföras den skatt som han av nämnda orsak undgått, jämte

stadgat skattetillägg och skatteförhöjning (*efterbeskattning*).

Efterbeskattning kan verkställas inom fem år från ingången av året efter det då beskattningen slutförts.

58 §

Befrielse från efterbeskattning och skatterättelse

Efterbeskattning och skatterättelse till den skattskyldiges nackdel behöver inte verkställas om den inkomst eller förmögenhet som inte beskattats är obetydlig och om inte kravet på jämlikhet vid beskattningen eller någon annan orsak kräver att efterbeskattning eller skatterättelse verkställs.

59 §

Efterbeskattning och skatterättelse rörande dödsbo

Om den skattskyldige har avlidit skall efterbeskattning och skatterättelse avse dödsboet. Efterbeskattningen skall då verkställas inom två år från utgången av det kalenderår under vilket bouppteckningen har ingivits till länsskatteverket.

60 §

Överföring till Finland av skatt som betalats till en annan stat

Har skatt betalats till en annan stat, skall skatter som överförts från den andra staten till Finland räknas av i samband med att beskattningen ändras, om överföringen har skett före ändringen av beskattningen.

Skattestyrelsen får meddela närmare föreskrifter om överföring av skatter.

5 kap.

*Ändringssökande**Rättelseyrkande*

61 §

Rättelsemyndighet

Skatterättelsenämnden avgör rättelseyrkanden som gäller beskattningen. Länsskatteverket kan emellertid avgöra en i 62 § 1 mom. angiven persons rättelseyrkande till den del yrkandet godkänns.

62 §

Rätt till ändringssökande

Ändring i beskattningen får sökas av den skattskyldige själv samt av varje annan vars eget skattebelopp beskattningen direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten. Också en sammanslutning kan söka ändring i fastställandet av dess inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dem på delägarna.

Länsskatteverket, det skatteombud som kommunen förordnat och kommunen har rätt att söka ändring i beskattningen samt i fastställandet av sammanslutningens inkomst och förmögenhet och fördelningen av dem. Det skatteombud som kommunen förordnat och kommunen har rätt att söka ändring i beskattningen av ett sådant delvis skattefritt samfund som avses i 21 § inkomstskattelagen. Församlingen har rätt att söka ändring i kyrkobeskattningen. Det skatteombud som kommunen förordnat och folkpensionsanstalten har rätt att söka ändring i försäkrades folkpensions- och sjukförsäkringspremie.

Det av den kommun som är samfundets eller den samfällda förmånens hemkommun förordnade skatteombudet har, liksom kommunen, rätt att på kommunens vägnar söka ändring i beskattningen av samfundet och den samfällda förmånen. Om makar har olika hemkommuner har både det skatteombud som förordnats av mannens och det skatteombud som förordnats av hustruns hemkommun, liksom kommunerna, rätt att på kommunens vägnar söka ändring i beskattningen av makarna.

63 §

Rättelseyrkande till skatterättelsenämnden

Ändring söks med ett skriftligt rättelseyrkande till skatterättelsenämnden, om ärendet inte redan avgjorts genom beslut på besvär.

Rättelseyrkandet skall riktas till skatterättelsenämnden i det skattedistrikt som omfattar den skattskyldiges eller sammanslutningens hemkommun. Om makar har olika hemkommuner, skall rättelseyrkandet riktas till skatterättelsenämnden i mannens hemkommun. Rättelseyrkandet skall inom stadgad tid tillställas länsskatteverket i fråga.

64 §

Tidsfristen för rättelseyrkande

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring skall framställa rättelseyrkande inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Skatteombudet, kommunen, församlingen och folkpensionsanstalten skall dock framställa rättelseyrkande inom sex månader räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.

Över länsskatteverkets beslut om ändring av beskattningen får utan hinder av den tid som stadgas i 1 mom. framställas rättelseyrkande inom 60 dagar räknat från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. I fråga om skatteombudet, kommunen, församlingen och folkpensionsanstalten räknas tiden dock från det att beslutet fattades.

65 §

Ändringssökande i beslut som gäller förlust

I beslut som gäller fastställd förlust får ändring sökas för det skatteår som beslutet om den fastställda förlusten hänför sig till.

Besvär

66 §

Besvär till länsrätten

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring får anföra besvär över ett beslut som har meddelats på grund av rättelseyrkande, hos den länsrätt till vars domkrets skatterättelsenämnden i fråga hör. Ändring i fastställandet av en sammanslutnings inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dem på delägarna skall emellertid sökas hos länsrätten i Nylands län, om sammanslutningen inte har hemkommun i Finland. Besvärsskriften skall tillställas länsskatteverket inom besvärstiden.

67 §

Besvärstiden

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring skall anföra besvär inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Skatteombudet, kommunen, församlingen och

folkpensionsanstalten skall emellertid anföra besvär inom sex månader räknat från början av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Utan hinder av den ovan angivna tiden får dock besvär över beslut på rättelseyrkande anföras inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Besvärstiden för de myndigheter som nämns ovan räknas härvid från det att beslutet fattades.

68 §

Behandling av besvär som rättelseyrkande

Besvär som anföras till länsrätten trots att de borde ha riktats till skatterättelsenämnden som rättelseyrkande, skall behandlas som rättelseyrkande. Därvid skall inte fattas beslut om att lämna besvären utan prövning.

69 §

Bemötande och genmäle

Länsskatteverket skall med anledning av besvär som anförts av skatteombudet, kommunen, församlingen eller folkpensionsanstalten bereda den skattskyldige och med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige bereda skatteombudet tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. Besvärsskriften jämte bemötandena och genmälena samt de handlingar som ligger till grund för beskattningen skall utan dröjsmål tillställas länsrätten. Till handlingarna skall fogas en kopia av skatterättelsenämndens beslut med anledning av rättelseyrkandet. Till handlingarna skall dessutom fogas länsskatteverkets utlåtande om besvären.

70 §

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Rätt att anföra besvär hos högsta förvaltningsdomstolen har de som får söka ändring i beskattningen.

Besvärstillstånd skall beviljas, om

1) det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) det finns särskilda skäl för högsta förvalt-

ningsdomstolen att avgöra ärendet på grund av att i ärendet skett ett uppenbart fel, eller om

3) det finns vägande ekonomiska eller andra skäl för att bevilja besvärstillstånd.

Besvärstillstånd kan beviljas även så att det gäller endast en del av det överklagade länsrättsbeslutet.

71 §

Den tid inom vilken besvär till högsta förvaltningsdomstolen skall anföras

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av länsrättens beslut. Besvärsskriften, i vilken ansökan om besvärstillstånd skall ingå, skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller den länsrätt som har fattat beslutet.

6 kap.

Särskilda stadganden som gäller ändringar

72 §

Tillämpningsområde

Ändringar i beskattningen skall göras så som stadgas i detta kapitel.

73 §

Fastställelse av ändringsgrund

Om någon genom ett beslut på rättelseyrkande eller besvär har förklarats vara skattskyldig eller om ett beskattningsbeslut har ändrats, skall den myndighet som gör ändringen fastställa ändringsgrunden. En kopia av högsta förvaltningsdomstolens eller länsrättens ovan nämnda beslut skall tillställas länsrätten, länsskatteverket och, om beslutet gäller kommunalbeskattningen, kommunen.

74 §

Omröstning

Om ett ärende avgörs av skatterättelsenämnden, länsrätten eller högsta domstolen genom omröstning, gäller såsom beslut den åsikt som flertalet skall anses ha omfattat. Vid lika röstetal avgör den åsikt som är fördelaktigare för den skattskyldige eller, om denna grund

inte kan tillämpas, den åsikt som ordföranden har omfattat.

75 §

Följdändring

Om beskattningen har ändrats på ett sätt som inverkar på beskattningen för ett annat skatteår eller på en annan skattskyldigs beskattning, skall länsskatteverket ändra också beskattningen för det sistnämnda skatteåret eller den sistnämnde skattskyldige på ett mot ändringen svarande sätt (*följdändring*), om ändringen inte av någon särskild orsak är oskälig. Den skattskyldige skall om möjligt beredas möjlighet att bli hörd i ärendet, om detta inte är uppenbart onödigt.

Länsskatteverket kan ändra en skattskyldigs beskattning också i det fall att beskattningen i en annan stat har ändrats på ett sätt som påverkar beskattningen i Finland.

76 §

Ändring i beskattningen till följd av ändringssökande

Om skatt till följd av ett beslut på en ändringsansökan skall avlyftas eller sänkas, ändrar länsskatteverket beskattningen och återbär den överbetalda skatten jämte räntepåföljder.

Om skattebetalningen har uppskjutits och ränta har uppburits för uppskovstiden, skall också den överbetalda uppskovsräntan återbäras.

Återbäring som överförs till en annan stat skall inte återbäras till den skattskyldige och på det belopp som överförs skall inte betalas ränta.

Om någon till följd av beslut på en ändringsansökan skall förklaras skattskyldig eller skatten höjas, ändrar länsskatteverket beskattningen och uppbär den obetalda skatten jämte räntepåföljder.

77 §

Räkande av ränta i ändringssituationer

Ränta på ett skatteårs kvarskaft skall, i fråga om skatt som hänför sig till en ändring i beskattningen, räknas från den 1 april året efter skatteåret till den för skatten utsatta förfallodagen. Återbäringsränta räknas på den skatt och skatteförhöjning som skall återbäras till

följd av en ändring i beskattningen, från den nämnda dagen eller, om skatten har betalats senare, från betalningsdagen till återbäringsdagen. I samband med efterbeskattning skall kvarskafteräntan räknas från den nämnda dagen till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning.

Samfundsränta som skall betalas för ett skatteår skall, i fråga om skatt som hänför sig till en ändring i beskattningen, räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeklaration eller dagen efter att komplettering betalats till den för skatten utsatta förfallodagen. Samfundsränta som återbärs skall räknas på den skatt som återbärs till följd av en ändring i beskattningen och på skatteförhöjningen, från de nämnda dagarna eller, om skatten har betalats senare, från betalningsdagen till återbäringsdagen. Samfundsränta som skall betalas i samband med efterbeskattning räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeklaration till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning.

I samband med beskattning som skall verkställas på nytt räknas kvarskafteräntan på skillnaden mellan den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen och den skatt som uppkommit på grundvalen av den upphävida beskattningen, från den 1 april året efter skatteåret till den förfallodag som utsätts i samband med att beskattningen verkställs på nytt. Återbäringsräntan räknas på den skillnad som skall återbäras efter att den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen har dragits av från den skatt som uppkommit på grundvalen av den upphävida beskattningen, från den nämnda dagen eller, om betalningen har skett senare, från betalningsdagen till återbäringsdagen.

Samfundsränta som skall betalas i samband med beskattning som verkställs på nytt räknas på skillnaden mellan den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen och den skatt som uppkommit på grundval av den upphävida beskattningen, från dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeklaration till den förfallodag som utsätts i samband med att beskattningen verkställs på nytt. Samfundsränta som återbärs skall räknas på den skillnad som återbärs efter att den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen har dragits av från den skatt som

uppkommit på grundvalen av den upphävda beskattningen, från de nämnda dagarna eller, om betalningen har skett senare, från betalningsdagen till återbäringsdagen.

Om ovan i denna paragraf nämnd skatt som skall återbäras har influtit som kvarskatt, återbärs också på kvarskatten upplupen ränta samt samfundsränta som skall betalas. Om skatt som skall uppbäras har återburits till den skattskyldige som förskottsåterbäring, uppbärs kvarskatteränta eller samfundsränta som skall betalas till denna del från återbäringsdagen till den utsatta förfallodagen.

Skattestyrelsen får meddela närmare föreskrifter om hur räntorna som avses i denna paragraf skall räknas.

78 §

Genomförande av ändringar

Följdändringar och ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande skall genomföras, och ändring i beslut skall i tillämpliga delar sökas med iakttagande av vad som stadgas om skatterättelse.

Sådana ändringar i beskattningen som avses i denna paragraf kan göras också då det saknas förutsättningar för skatterättelse eller efterbeskattning.

79 §

Överföring av ärenden

Om det vid ändring i beskattningen eller behandling av en ändringsansökan framgår att beskattningen inte har verkställts på rätt beskattningsort skall myndigheten, om den inte anser sig kunna avgöra ärendet omedelbart, överföra ärendet till det länsskatteverk eller den enhet vid länsskatteverket som borde ha verkställt beskattningen.

Om länsrätten vid behandlingen av en ändringsansökan konstaterar att besvären ankommer på länsrätten i ett annat län, skall ärendet hänskjutas till denna länsrätt.

Om högsta förvaltningsdomstolen vid behandlingen av besvär konstaterar att dessa borde ha behandlats vid en annan länsrätt än den som avgjort dem, skall ärendet överföras till den rätta länsrätten om högsta förvaltningsdomstolen inte anser sig kunna avgöra ärendet omedelbart.

7 kap.

Specialstadganden om begränsat skattskyldiga

80 §

Beskattningsorten för en begränsat skattskyldig

Nylands länsskatteverk verkställer beskattningen av en begränsat skattskyldig.

Från 1 mom. görs följande undantag:

1) beskattningen av en begränsat skattskyldig verkställs av det länsskatteverk inom vars område den kommun finns där den skattskyldige har sitt fasta driftsställe och bedriver näringsverksamhet, eller av det länsskatteverk inom vars område den kommun finns där den skattskyldige har ägt, besuttit eller överlätit fast egendom,

2) om en begränsat skattskyldig i ett finländskt aktiebolag eller andelslag har ägt, besuttit eller överlätit aktier eller andelar som berättigar till innehav av en fastighet eller en del därav, verkställs beskattningen av det länsskatteverk inom vars område aktiebolaget eller andelslaget har sin hemkommun,

3) om inkomsten härrör från landskapet Åland skall beskattningen av en begränsat skattskyldig verkställas av Åbo länsskatteverk.

81 §

Behörigt skatteombud

Rätt att söka ändring i beskattningen av en begränsat skattskyldig har på kommunens vägnar det av den kommun förordnade skatteombudet och den kommun där det fasta driftsställe eller den fasta egendom som avses i 80 § finns eller som är aktiebolagets eller andelslagets hemkommun, eller det skatteombud och den kommun som Helsingfors stad eller den berörda kommunen på Åland har bestämt.

82 §

Behörig skatterättelsenämnd

Rättelseyrkande som gäller beskattningen av en begränsat skattskyldig skall framställas till skatterättelsenämnden i det skattedistrikt inom vars område det fasta driftsställe eller den fasta egendom finns som avses i 80 § eller där aktiebolaget eller andelslaget har sin hemkommun eller till skatterättelsenämnden i Helsingfors eller Ålands skattedistrikt.

83 §

Beräkning av inkomsten i vissa fall

Om en sådan i utlandet bosatt person eller ett utländskt samfund som inte har något fast driftställe i Finland bedriver förvärvsverksamhet här, skall personen eller samfundet betala skatt för den inkomst som beräknas ha uppkommit genom den här bedrivna verksamheten.

8 kap.

Förhandsbesked *

84 § *

*Ansökan om förhandsbesked,
dettas bindande verkan samt
ändringssökande*

För meddelande av förhandsbesked om stats- eller kommunalskatt som skall påföras skattskyldiga eller om innehållning eller betalning av förskott enligt gällande stadganden om förskottsuppbörd, finns vid skattestyrelsen en centralskattenämnd.

Centralskattenämnden får, om det anses vara av synnerlig vikt för den skattskyldige eller för den som är skyldig att verkställa förskottsinneställning eller om det med tanke på lagens tillämpning i andra likartade fall eller med hänsyn till enhetligheten i beskattningspraxis är viktigt att få saken avgjord, på ansökan meddela ett sådant förhandsbesked som avses i 1 mom. genom ett skriftligt beslut som, om sökanden yrkar på det, med bindande verkan skall tillämpas vid den beskattning eller förskottsuppbörd för vilken förhandsbeskedet har meddelats.

Ett förhandsbesked om skatt som skall påföras delägarna i en sammanslutning på grund av deras andel i sammanslutningens inkomst eller förmögenhet, kan även sökas av sammanslutningen.

Ändring får inte sökas i centralskattenämndens beslut att vägra meddela förhandsbesked.

Sökanden, skattestyrelsen, kommunstyrelsen och folkpensionsanstalten har rätt att anföra besvär över centralskattenämndens beslut om förhandsbesked hos högsta förvaltningsdomstolen inom trettio dagar från delfäendet av beslutet. Högsta förvaltningsdomstolen skall behandla ärendet i brådsökande ordning.

85 § *

Centralskattenämndens sammansättning

Centralskattenämnden har en ordförande och åtta ledamöter som jämte suppleanter förordnas av statsrådet för perioder av fem år. Av ledamöterna skall en förordnas bland tjänstemännen vid finansministeriet, en bland tjänstemännen vid skattestyrelsen och två bland personer som har föreslagits av kommunernas centralorganisationer.

Centralskattenämndens ordförande skall ha avlagt examen som berättigar till handhavande av domarämbete samt vara förtrogen med domarvärv. Minst hälften av centralskattenämndens övriga medlemmar skall ha avlagt examen som berättigar till handhavande av domarämbete. Dessutom skall centralskattenämndens alla medlemmar vara förtrogna med skatteärenden och, om möjligt, äga kännedom om olika områden av det ekonomiska livet.

Inom centralskattenämnden skall, om möjligt, olika grupper av skattebetalare vara företrädare.

9 kap.

Straffstadganden

86 §

Skattebedrägeri

Straff för lagstridigt undandragande av skatt och försök därtill stadgas i 29 kap. 1—3 §§ strafflagen.

Om ett brott som avses i 1 mom. med beaktande av skattens belopp och övriga omständigheter är ringa, kan skattemyndigheten, med hänsyn också till eventuellt påförd skatteförhöjning, låta bli att anmäla saken till åklagaren.

87 §

Försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter om beskattningen

Den som försummar den uppgiftsskyldighet som stadgas i 3 kap. skall för *försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter om beskattningen* dömas till böter.

Om en försummelse av det slag som nämns i 1 mom. med beaktande av förhållandena är ringa, får skattemyndigheten låta bli att anmäla saken till åklagaren.

10 kap.

Skattelättnad och skatteuppskov

88 §

Skattelättnad

Skattestyrelsen kan på ansökan och på de villkor som den bestämmer bevilja befrielse från statsskatt samt från samfunds inkomstskatt och kommunen kan bevilja befrielse från kommunalskatt. Befrielsen kan beviljas helt eller delvis.

Befrielse kan beviljas om

1) den skattskyldiges skattebetalningsförmåga, med beaktande av den inkomst och förmögenhet som står till förfogande, väsentligen har nedgått på grund av försörjningsplikt, arbetslöshet, sjukdom eller av något annat särskilt skäl,

2) den skattskyldige har avlidit och efterlämnat make, barn eller andra arvingar vilkas försörjning huvudsakligen varit beroende av den skattskyldiges förtjänster och om det skulle vara uppenbart oskäligt att driva in skatten,

3) den skattskyldige bör anses ha misstagit sig beträffande innehållet i skattelättnadsstadganden eller andra skattestadganden och misstaget inte med beaktande av omständigheterna kan anses förorsakat av den skattskyldiges vårdslöshet eller underlåtelse och om det till följd av fallets karaktär eller andra särskilda omständigheter föreligger skäl till befrielse från skatt, eller om

4) det av något annat särskilt skäl vore uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Om befrielse har beviljats från ovan i 1 mom. nämnd skatt, gäller befrielsebeslutet även skattetillägg, dröjsmålsränta, ränta som motsvarar dröjsmålsränta, restavgift, förseningsränta, uppskovsränta, samfundsränta och kvarskatteränta. Skattestyrelsen kan särskilt bevilja befrielse från de påföljder som avses ovan, även då de har redovisats eller borde redovisas till en annan skattetälgare än staten.

Länsskatteverket avgör ansökan då de belopp som den avser uppgår till högst 300 000 mark. Finansministeriet får överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som skall behandlas av skattestyrelsen eller länsskatteverket. Skattestyrelsen får överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som skall behandlas av länsskatteverket.

Vad denna paragraf stadgar om skattskyldi-

ga gäller i tillämpliga delar dem som enligt lag är ansvariga för skatt.

I beslut som meddelats med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

89 §

Lindring av internationell dubbelbeskattning

Om en i Finland bosatt person, en i Finland bosatt persons dödsbo, ett inhemskt samfund eller en inhemsk sammanslutning har nödgats betala skatt i utlandet för sådan utomlands förvärvad inkomst eller där befintlig förmögenhet, för vilken han även beskattats här, kan skattestyrelsen i ömmande fall eller då det annars finns skäl därtill, för att förhindra eller lindra dubbelbeskattning helt eller delvis bevilja befrielse från statsskatt och, efter att ha hört kommunen och församlingen, även från kommunal- och kyrkoskatt som hänför sig till den nämnda inkomsten eller förmögenheten.

Finansministeriet får överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende som avses i 1 mom.

Om en beskattningsåtgärd medför dubbelbeskattning eller i övrigt beskattning som strider mot syftet med ett statsfördrag som har ingåtts med en främmande stat för undvikande av dubbelbeskattning, kan finansministeriet på ansökan och på de villkor som det bestämmer, helt eller delvis bevilja befrielse från skatt som har debiterats i Finland. Innan befrielse beviljas från kommunalskatt och kyrkoskatt skall kommunen och församlingen beredas tillfälle att bli hörda.

Vad 3 mom. stadgar om skatt gäller även påföljder i anslutning till skatten.

Finansministeriet får bestämma att skattestyrelsen skall avgöra sådana ansökningar som avses i 3 mom., om det belopp som ansökan om befrielse är högst 300 000 mark. Ministeriet får dock överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende.

I beslut som meddelats med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

90 §

Skatteuppskov

Länsskatteverket kan av särskilda skäl och under de förutsättningar som nämns i 88 eller 89 § bevilja uppskov med betalning av skatt.

Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett uppskovsärende. Länsskatteverket och skattestyrelsen beviljar uppskov på de villkor som finansministeriet bestämmer. Finansministeriet får också överta avgörandet av ett ärende och bestämma villkoren i ett beslut som det meddelar med anledning av ansökan.

I beslut som meddelats med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

11 kap.

Särskilda stadganden

91 §

Förstörda handlingar

Om skattedeklarationer eller andra till beskattningen hörande handlingar förstörs, har skattestyrelsen rätt att meddela nödvändiga föreskrifter om nytt fullgörande av deklARATIONSSKYLDIGHETEN samt om verkställande av beskattningen.

92 §

Ersättning för rättegångskostnader

I beslut på besvär över beskattning får länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen ålägga staten, kommunen, församlingen, folkpensionsanstalten eller den skattskyldige att betala ersättning för rättegångskostnader, i tillämpliga delar med iakttagande av de grunder som stadgas i 21 kap. rättegångsbalken.

93 §

Handräckning av polisen

Polisen är enligt sin behörighet skyldig att lämna skattemyndigheter och besvärinstanser handräckning.

94 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten och tillämpningen av denna lag får utfärdas genom förordning.

12 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

95 §

Lagens ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

Genom lagen upphävs beskattningslagen (482/58) av den 12 december 1958 jämte ändringar.

De stadganden beskattningslagen som gäller offentlighet för, hemlighållande och lämnande av samt brott mot tystnadsplikt och som upphävts genom denna lag tillämpas dock högst till utgången av 1996. Nämda stadganden i den upphävda lagen tillämpas även vid behov vid arvs- och gåvobeskattningen.

96 §

Lagens tillämpning

Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1996, med följande undantag:

1) behörighet som stadgats ankomma på skattebyrån eller skattedirektören övergår då denna lag träder i kraft på länsskatteverket, också i fråga om beskattningar som verkställs för skatteåren före 1996,

2) vad som i beskattningslagen och med stöd av den stadgats om skatteklassificering, sökande av ändring i skatteklassificering och fastställande av intäktsgrunder för skogsbruk skall iakttas vid beskattningar som verkställs för skatteåret 1996 och därefter, sådana dessa stadganden gällde då denna lag träder i kraft,

3) samfundsränta räknas vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1996, med avvikelse från 41 §, tidigast från den 1 november 1996,

4) vad lagens 2- och 3 kap. stadgar om deklARATIONSSKYLDIGHET och om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter samt i 87 §, skall tillämpas redan vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1995,

5) lagens 49 § som gäller slutförande av beskattningen skall tillämpas redan vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1995,

6) lagens 33 och 65 §§ som gäller fastställelse av förlust och ändringssökande i beslut som gäller förlust skall tillämpas redan vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1995. I förlust som har fastställts för skatteåret 1994

eller tidigare skatteår, får i den ordning som stadgas i denna lag sökas ändring senast den 31 december 2000, och

7) lagens 36 § som gäller förskottsinnehållning som räknas en sammanslutnings delägare

till godo tillämpas redan vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1995.

När det annanstans i lagstiftningen hänvisas till beskattningslagen, skall motsvarande stadgande i denna lag tillämpas.

Helsingfors den 18 december 1995

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Arja Alho

Nr 536

Lag**om ändring av lagen om beskattningsförfarande**

Given i Helsingfors den 26 juli 1996

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/95) rubriken för
 8 kap. samt 84 och 85 §§ samt
 fogas till 62 § ett nytt 4 mom. som följer:

62 §

Rätt till ändringssökande

Den myndighet som nämns i 2 och 3 mom. får dock inte söka ändring till den del skatteombudet enligt 85 § 4 mom. har meddelat att han inte utnyttjar sin rätt att söka ändring i ärendet, om inte förhandsavgörandet bygger på felaktiga eller bristfälliga uppgifter. Detsamma gäller skattestyrelsens rätt enligt 6 § lagen om skatteförvaltningen (1557/95) att söka ändring på statens vägnar.

8 kap.

Förhandsavgörande och förhandsbesked

84 §

Ansökan om förhandsavgörande hos central-skattenämnden

Centralskattenämnden får på skriftlig ansökan av den skattskyldige eller samman-

slutningen meddela *förhandsavgörande* om inkomstbeskattningen och förmögenhetsbeskattningen så som lagen om centralskattenämnden (535/96) stadgar.

Ansökan skall göras före utgången av den tid inom vilken det har bestämts att skattedeklaration skall lämnas.

85 §

Sökande av förhandsbesked hos länsskatteverket

Länsskatteverket kan på skriftlig ansökan av den skattskyldige eller sammanslutningen meddela besked som gäller inkomstskatt och förmögenhetsskatt om hur länsskatteverket kommer att förfara i det ärende som avses i ansökan (*förhandsbesked*).

Förhandsbeskedet meddelas av det länsskatteverk som verkställer beskattningen. Förhandsbeskedet meddelas för viss tid, dock högst för det skatteår som utgår senast under det kalenderår som följer på meddelandet av förhandsbeskedet. Förhandsbesked

meddelas inte, om ansökan i ärendet är anhängig i centralskattenämnden eller om centralskattenämnden har avgjort ärendet.

I ansökan skall individualiseras den fråga i vilken förhandsavgörande söks och framläggas den utredning som behövs för avgörande av ärendet. Ansökan skall göras före utgången av den tid inom vilken det har bestämts att skattedeklaration skall lämnas.

Innan förhandsbeskedet delges sökanden för kännedom, skall länsskatteverket inhämta meddelande av skatteombudet om han utnyttjar sin rätt att söka ändring i beskattning som har verkställts så som avses i förhands-

beskedet. Meddelandet skall inhämtas och lämnas utan dröjsmål, och anteckning om meddelandet skall göras i beslutet om förhandsbesked.

Länsskatteverket är skyldigt att på yrkande av den skattskyldige eller sammanslutningen iaktta förhandsbeskedet vid verkställande av beskattningen.

Ändring får inte sökas genom besvär i länsskatteverkets beslut om förhandsbesked.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Helsingfors den 26 juli 1996

Republikens President

MÄRTTI AHTISAARI

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 1579

Förordning om beskattningsförfarande

Given i Helsingfors den 18 december 1995

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av 95 § lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/95):

1 §

Placeringsfonders och vissa samfunds deklarationsskyldighet

En placeringsfond som avses i 20 § 1 mom. 2 punkten inkomstskattelagen (1535/92) och ett samfund som avses i 5 § 2 mom. 3 punkten förmögenhetsskattelagen (1537/92) skall, även om de är befriade från att betala skatt på förmögenhet, utan uppmaning för beskattningen lämna uppgifter om sina tillgångar och skulder enligt vad finansministeriet bestämmer.

2 §

Material och egendom som skall uppvisas vid skattegranskning

Vid skattegranskning skall uppvisas allt den material och all den egendom som ansluter sig till näringsverksamhet eller annan förvärsverksamhet. Med material avses balansböcker, specifikationer till balansräkningen och övriga bokföringsböcker, kontoplaner jämte anteckningar om tillämpningsperioden, registreringsplaner, beskrivningar över förfarandet vid maskinell bokföring, verifikationer, korrespondens samt annat bokföringsmaterial, anteckningar, avtal och skuldebrev, protokoll och annat material som hör till redovisningen. Skyldigheten att uppvisa material gäller framställningar i

skrift eller bild (*handling*) samt sådana datamedier vilkas innehåll kan läsas, ses, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniska hjälpmedel (*teknisk upptagning*). Med egendom avses sådana lager och annan egendom som hör till näringsverksamhet eller annan förvärsverksamhet.

Den som är skyldig att uppvisa material och egendom skall för granskning uppvisa också allt annat material och all annan egendom som kan behövas vid hans beskattning eller vid behandlingen av ändringssökande i den.

3 §

Platsen för skattegranskning

Skattegranskningen skall förrättas i den skattskyldiges affärslokaler, i en räkenskapsbyrå eller i länsskatteverket. Om skattegranskningen förrättas i den skattskyldiges affärslokaler eller i en räkenskapsbyrå skall den skattskyldige ställa ändamålsenliga rum och hjälpmedel samt biträden till de tjänstemäns förfogande som förrättar granskningen. Handlingarna och de tekniska upptagningarna skall uppvisas för granskning eller sändas till det ställe där granskningen förrättas. Av de tekniska upptagningarna skall på myndighetens uppmaning framställas kopior för granskarens bruk, om det är nödvändigt för granskningen.

Med hjälpmedel avses skriv- och räkne-maskiner, kopieringsapparater, datorer och andra tekniska hjälpmedel med vilka de tekniska upptagningarna kan återges i en form som kan läsas, ses, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas.

4 §

Handlingar som inte undertecknas

Beskattningsbeslut och andra handlingar som framställs i form av ADB-utskrifter eller på något annat sätt åtminstone delvis genom tryckning behöver inte undertecknas.

5 §

Meddelande av beskattningsuppgifter till kommunen och församlingen

Länsskatteverket skall meddela kommunen och församlingen det vid beskattningen påförda totala antalet skattören eller en uppskattning därav senast den 16 september året efter det då beskattningen slutförts.

6 §

Uppgifter om debitering och skattören

För varje skatteår sammanställs skatteta-garvis debiterings- och skattöresuppgifterna om den verkställda beskattningen. Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i uppgifterna.

Helsingfors den 18 december 1995

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

7 §

Meddelande om skattelättnads- och uppskovsbeslut

Den myndighet som har fattat beslut om skattelättnad eller skatteuppskov skall sända en kopia av beslutet till länsskatteverket samt, om beslutet gäller kommunal- och kyrkoskatt eller folkpensions- och sjukförsäkringsavgift, också till kommunen, församlingen och folkpensionsanstalten.

8 §

Förvaring av handlingar som gäller ändringssökande

När länsrättens beslut på skattebesvär har vunnit laga kraft och när högsta förvaltningsdomstolen har avgjort besvär, skall besvärshandlingarna sändas till länsskatteverket för förvaring.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Genom denna förordning upphävs beskattningsförordningen av den 30 december 1959 (530/59) jämte ändringar.

De stadganden i beskattningsförordningen som gäller skatteklassificering, ändringssökande i skatteklassificering och fastställande av intäktsgrunder för skogsbruk skall iakttas sådana de var i kraft före denna förordnings ikraftträdande.

Minister Arja Alho